Anul I. No. 12. Un numer 20 bani Iași 22 Noembrie 1891.

ABONAMENTE

Pe un an 10 lei
Șese luni 5 „
Trei luni 2 50 b.

REDACȚIA
la tipografia Fulgerul
representată prin dl.
I. MANCAȘ

RAFUIALA

ZIAR INDEPEDENT APARATOR AL POPORULUI

Apare Vinerĕ o dată pe săptămână

ANUNCIURI

Pag. IV 15bani linia
„ III 30 „ linia
Inserțiuni și Reclame
linia.

ADMINISTRAȚIA
Representată prin dl.
ALEX. MARINO

BIBLIOTECA CENTRALĂ

IN LATURI STRAINII

Eacă este adevărat că veacul nostru se poate numi *secolul naționalităților*, cum se repetă pe toate tonurile și în toate părțile, atunci Romînul are tot dreptul de a striga: inlaturi strainii!

Dar din nenorocire, mulți Romîni nici nu știu bine cum se poate defini cuvîntul strâin. Iar cei cari caută să tragă foloase din această împrejurare, susțin pe întrecute că străini se chiamă oamenii cari nu sunt născuți pe pămîntul românieï.

Eroare din partea celor ce cred aceasta; rea credință din partea celor cari vrau a fi crezut un așa lucru. *Străini* se chiamă, și sunt, toți acei locuitori ai unei țeri, cari merg în potriva curentului național al poporului *autochton*. Iar popor autochton, este acela, care din străvechi ocupă teritoriul unei țări, fără a lăsa ca prin păturile sale etnice, să se străvază elementele vechi ale poporului care a ținut mai înainte acel teritoriu. Așa vorbind de Romîni, ei cu dreptul să pot numi popor autocton, și sunt în adevĕr, căci din toate fărămăturile de popoare vechi cari locuiau Dacïa înnainte și după năvălirea barbarilor, nu se mai află nici un grup cît de mic, cari să aspire la o altă viață națională, de cît cea românească.

Nu mai vorbim de Geți și Daci, nici de Avari, Gepizi, Tatari, ci chiar Turcii și Grecii, cari au condus în complicitate atîta amar de vreme tristele frîie ale actualei *Românii*, zic, chiar aceștia n'au îndrăsnit a crede că ar putea să aibă drepturi egale cu Romînii! Și așa, la suflarea deșteptărei naționale din secolul nostru s'au retras binișor, fără sgomot mare, fără sdruncinări sociale, recunoscînd că cu principiul naționalităților nu se pot lupta, fără a și compromite și viața, o dată cu perduta lor causă.

Resturi de Greci au mai remas și trăiesc și astăzi pe pămîntul nostru, însă aceștia trăiesc în mijlocul poporului, nu cu pretențiile lor de altă dată, cari erau de a înăduși desvoltarea liberă a poporului romîn, ci ei se supun la modul nostru de viață națională. Tot așa fac Sîrbii, Bulgarii și Ungurii, cari se găsesc formînd sate întregi prin unele loealități,

Un *chilipir* nou aștepta pe Romîni în secolul al XIX; e vorba de Jidani. Acești oaspeți nepoftiți și neașteptați chiar, cum află că în România dispar Grecii în puterea și pe temelia desvoltărei libere a naționalităților, hop, dînșii le iau locul Grecilor. De aci înnainte nu se mai aduc, că odinioară prin Greci, covoare de Țarigrad, ci pînză de America prin jidani, și jucării nemțești din Austria. Croitorii Greci și Romîni, cari confecționau haine moldovenești, dispar făcînd loc croitorilor Jidani, Tăierea pădurilor, antrepriza căsăpiilor și a clădirilor nu se mai face de Greci ci de către Jidani. Moșiile luate de Cuza-Vodă de la Greci. în loc de a remînea pentru împroprietărirea țăranilor Romîni, ele se vînd și se arendează Jidanilor! Boerii Greci au dispărut încetul cu încetul, ce bucurie pentru Romîni! Moșiile lor înse au încăput pe mîni jidovești, ce bichirie pentru Jidani!

In cît ori cine poate vedea că toată viața noastră este înnădușită astăzi de Jidani aproape cum era odinioară de către Greci. Dar cea ce e culmea în această trebușoară este următorul lucru: Jidanii cer și drepturi civile și politice și anume tot pe baza principiului în puterea căruia au fost alungați Grecii!!

Intrebăm acum pe tot Romînul care posedă un grăunte macar de minte în cap, ce este mai bine de făcut? Dacă este adevărat cea ce spun Jidanii, atunci noi cu nedreptul am alungat pe Greci, cu nedreptul le-am luat moșiile ce posedau, și va trebui să i chemăm înapoi, căci principiile de libertate, de egalitate și de fraternitate reclamă a ceastă măsură. Dacă s'a procedat înse bine isgonind pe Greci după aceleași principii ca națiunele să fie libere a se desvolta prin ele însile, ca fie care individ să fie egal în drepturi cu connaționalul său, ca frăția să domnească în sinul națiunei prin faptul eliminărei străinului care vîră zizania între frați, atunci zic, urmează ca noi Romînii să isgonim și pe Jidani, cum am isgonit pe Greci. Și nu mă îndoesc de loc de răspunsul categoric a fie-cărui Romîn, cît de cît cuminte: că va trebui să facem cu Jidanii cea ce am făcut și cu Grecii.

Căci cum? Cînd am golit noi Romînii țara de Greci, nimene, afară de cei interesați în causă. nu strigau că ar fi aceasta o barbarie, și astăzi cînd Rusia, Germania, Bulgaria chiar, face acelaș lucru cu Jidanii, este aceasta o bărbărie? După Jidani, da; după noi nu.

Iată ce zice nemuritorul Lamartine în biografia *Ioanei* D'Arc: „Iubirea patriei este pentru popoare. cea ce iubirea de viață, este pentru omul izolat, căci patria este viața națiunilor. Așa că această iubire de patrie a dat naștere în toate timpurile și în toate țările, la minuni de inspirațiune, de devotament și de vitejie. Și cum să nu fie așa? Faptele sunt proporționate cu forța cauzei care le produce. Pasiunile cetățanului pentru patria sa se compun din toate pasiunile personale sau desinteresate din cari D-zeu a plămădit inima omenească: iubirea de sine și apărarea dreptului sfînt că ori ce om vevind în această lume are dreptul de a și ocupa un loc la soare pe pămînt; iubirea de familie, care nu-i de cît patria îngustă și strînsă în jurul inimei fiilor săi; iubirea de tată, de mamă, de strămoși, în fine de toți acei de la cari și-a primit cineva viața, desmerdările, limba, îngrijirile, moșteniri materiale și nemateriale, venind să-și ocupe locul ce aceia i au pregătit lîngă dînșii sau după dînșii sub acoperiș de casă sau în ogorul părințesc; iubire de soție pe care

brațul nostru trebue să o ocrotiască din pricina slăbăciunei ei; iubire de copii în cari noi mai trăim o viață pentru perpetuarea sîngelui și cărora noi trebuie să li lăsăm *chiar cu prețul vieței noastre*, pămîntul, numele, siguranța neatîrnarea, onoarea națională, cari alcătuesc demnitatea rasei noastre; iubire de proprietate, instinct de conservarea speciei, care întrupează în fie-care om o bucată din pămîntul din care este el format; iubire de ceriul, de aerul, de marea, de munții, de orizonturile, de climele aspre sau dulci, în cari ne-am născut și cari au ajuns prin deprindere niște adevărate părți din noi înșine; niște trebuinți plăcute ale sufletului nostru, a ochilor noștri, a simțurilor noastre; iubire de obiceiuri, de limbă de guvern, cari, pentru a zice alstfel, ne au înfășet din leagăn chiar, și pe cari noi le putem în toată voia schimba prin propria noastră lumină și prin voința noastră națională, dar de cari noi nu trebue să permitem a fi desmoșteniți prin violență cu sabia străină, căci chiar civilisația impusă cu forța, devine o sclăvie, *și cea dintăi condițiune pentru a se primi un progres social de un popor, este ca acel popor să fie liber de a-l refuza.*

Recapitulînd în mintea noastră toate aceste pasiuni instinctive din care se compune iubirea de patrie, și adăugînd încă o pasiune foarte naturală pentru om, adică pasiunea propriei lui amintiri, acea a amintirei de contimporanii și de urmașii săi, de gloria posterității care inspiră și care răsplătește, fie chiar tîrziu marile sacrificii, devotamentul pînă la moarte pentru țara sa, înțelege oricine, că din toate pasiunile nobile ale oamenilor, aceasta este cea mai puternică pentru că ea le conține pe toate de odată, și că dacă în istoria omenirei, se află sforțări mai presus de natura omenească, de sigur că acestea se pot aștepta de la patriotism,"

Iată prologul cu care **Lamartine** începe biografia *Ioanei* D'*Arc*, și rugăm pe cetitorul care nu va fi pătruns dintr'o cetire înțelesul acestor vorbe, să le cetească încă odată, căci multă filosofie cuprind aceste cîte-va rînduri. Cît pentru străinii cari vor spune că din aceste rînduri pot și ei scoate arme în contra noastră, ne prindem ca într'un viitor număr al ziarului nostru, să li dovedim că ori-ce ar spune, ei tot mințesc.

Mînoș Ronea.

CĂTRE ABSOLVENȚII ȘCOALEI COMUNALE DE MESERII DIN IAȘI

La fapte bune puțini s'adună
Dar mult pot puținii buni împreună.
I. Văcărescu.

Un proverb vechi românesc zice: unirea face puterea și discordia duce la peire, aceste sunt niște adevăruri indiscutabile, care le știu și copii, ear cu atât mai mult trebue să ld știe niște oameni cari au apărut în societate, unii de curînd. alții mai de mult și unii chiar foarte de de mult.

Astfel fiind lucrurile se naște acum întrebarea, dacă absolvenții scoalei comunale de messerii, cunosc aceste proverbe atît de adevărate si atît de contrarii unul, altuia, de ce nu se conformează celui dintăiu. ci care mai de care se întrec în complecta îndeplinire a celui de al doilea.

Fu este oare rușine, ca să nu zic altfel, pentru acești oameni cari se pretind a fi mai culți de cît absolvenții atelierilor privatə, că de la înființarea scoalei anul 1870 și pănă în timpul de față, să nu aibă ei o societate a absolvenților, societate de care să simte mare nevoe care ar fi de cel mai mare folos membrilor ei?!....

Mai întăi să vedem ce să întîmplă astăzi cu un elev care a mîntuit cursul acestei scoli. Pe lîngă certificatul de absolvire i se mai dă un rînd de haine, puțină lengerie, și îmbrăcăminte, apoi i se zice să se ducă se lucreze în atelierul absolvenților (daca acel ce există astăzi se poate numi un atelier) sau dacă nu unde îl vor îndrepta ochii, dacă în numitul atelier nu se află de lucru.

Dar cînd i se pretinde aceasta îl întreabă cine-va pe acest nenorocit absolvent dacă are el în pungă bani cu care să'și poată plăti drumul cel puțin pănă la Pașcani?!... Nu, de o mie de ori nu. Intr'o vreme pe lîngă haine, lingerie și încălțăminte tot să mai dădădea unui absolvent o mică sumă de bani numită leafa scolară, adică ûe-care elev pe tot timpul cît sta în scoală, avea un leu pe lună ca leafă, astfel cînd termina stagiul de cinci ani, fiecare elev absolvent avea suma de șase-zeci lei, ba încă unii cere se destingeau atît la lucru cît și la studiu, afară de cărți și instrumente mai lua și premii în bani așa că elevii silitori cînd termină cursul scoalei aveau cu premiile și leafa scolară cîte 200 sau 250 lei ceia ce peutru niște oameni saraci ca ei era un ajutor destul de important.

Astăzi mi se pare că și acest ajutoriu nu li se mai dă, prin urmare ce mai așteaptă absolvenții de la comună? cînd văd că comuna nu le mai dă nimică după ce i a văzut eșiți din scoală. Mi se va respunde de unii că de și să dădea înainte acești bani, plus încă și un alt capital de 300 lei absolvenților acestei scoli, nu se văd astăzi de cît foarte rari absolvenți care să aibă ateliere, ear cea mai mare parte din ei după ce au cheltuit banii în petreceri și altele, nu numai că n'au deschis ateliere, dar sau și lasat chiar pentru tot deauna de meserie. Au mare dreptate acei ce susțin acest lucru și eu nu voiu zice că lucrurile sau pitrecut altfel dar oare dacă fratele meu cel mai mare n'a fost om de treabă, resultă de aici că și eu cel mijlociu și cel de al treilea mai mic earăși nu suntem sau nu vom fi oameni de treabă. Dacă absolvenții ee de mult și din aceștia eu toți ci numai o parte din ei, cine știe din ce împrejurări n'au voit sau n'au putut a se ținea de meserii, resultă că următoarele generațiuni de absolvenți trebue să le ducă în spate pacatele acelora pănă la infinit? acei ce vor susținea acest lucru numai oameni cu crierii sănătoși nu pot fi. Nenumărate și diferite sunt causele ce au făcut pe acești nenorociți a părăsi meseria lor, Dar în această privință avem multe de spus și în cadrul unui singur articol nu se pot enumera, mulți dintre aciea, care în necunoștință de causă sau încercat a descrie acest lucru , n'au făcut altă ceva de cît că a mers din contrazicere în contrazicere pănă cînd în cele din urmă au devenit ridicole.

Despre aceste lucruri însă voiu vorbi mai tîrziu, fiind că fără de voia mea, m'am abătut de la subiectul ce începusem a trata. Am zis că dacă absolvenții noștri nu au a aștepta de la nimeni nimica, și tot numai de la ei și prin ei, de ce nu se unesc cu toții și dîndușî mîna frățește să formere o mare și frumoasă societate? Cred ei oare ră așa desbinați cum sunt astăzi vor putea înainta și progresa pe spinoasa cale a industriei? Nici o dată, ci din rău vor merge în mai rău, pănă cînd în cele din urmă cia mai mare parte din ei, desgustați de meserie se vor lasa de ea și vor merge să mărească numerul cerșitorilor de funcțiuni, ear puținii care vor mai vroi a mai lupta înainte, vor fi sdrobiți de străinism care chiar în timpul de față caută a ne da lovitura de grație!!!...

S'a trecut timpurile acelea cînd să zicea că de geaba să mai încească Romînii ca să facă ceva pe calea industriei și a comerciului cei ce ziceau acest lucru, erau cei mai mari și mai mizerabili dușmani a românismului. Avem probe nenumerate cu care putem proba pănă la evidență acelor mișei, că Romînul cînd voește și este unit poate ori ce.

In numĕrul viitor voiu arata care sunt părerile mele în privința formărei unei societăți. Rog însă pe toți absolvenții și chiar pe voitorii de bine a acestora, așî da părerile d-lor înscris asupra acestei chestiuni de mare importanță, trimițîndușî scrisorile la redacția acestui ziar. Știut ünd că din ciócnirea ideelor esă lumina!

Pănă atunci însă îndrăznesc a zice absolvenților scoalei comunale de meserii; *unifivă, căci numai prin voință și unire, veți voi și veți putea.*

G. R.

INFORMAȚII

Aflăm că d. căpitan Vasilescu de la jandarmi pedestri, plătește cîte 55 bani chilo de carne, pe cînd la toate celelalte corpuri se dă cîte cu 42—43 b. klg.

Pe lîngă aceasta într'una din zile șeful de ordinar făcînd observație casapului, de ce îi dă carnea cea mai proastă, casapul i-a răspuns în următorul mod: dacă d-lui căpitan îi place să mănînce numai mușchi, soldații trebue să mănînce fălci și gîțuri.

Sermanii soldaţ! parcă ei nu sunt sătui cît mănîncă la fălci de la gradele superioare, apoi trebue să mai fie condamnaţi a mînca tot folci şi de la casapi!....

——

Se vede că d. director a fabricei de tutun, nu'şi mai pune cît de puţin interes în misiunea cu care este însărcinat; căci de un timp să dă consumatorilor calităţile cele mai proaste de tutun, şi afară de aceasta se mai constată şi o lipsă de la pachetele de ori ce greutate.

Ar fi bine o observaţie făcută d-lui director, ca să nu se cauzeze pagube publicului.

——

Aflăm că d. Prefect de poliţie C. Balş a internat zilele aceste la ospiciu din Galata pe un nenorocit bătrîn, care cu toate actele ce poseda de la Epitropia sf. Spiridon şi de la alte persoane influente, a umblat timp de un an fără a putea fi internat în acel ospiciu.

D. Balş însă a făcut o adevărată faptă lăudabilă plină de sentimente umanitare, căci numai prin stăruinţa sa, într'o singură zi, acel nenorocit a fost pus la adăpostul acelui ospiciu.

——

In urma strigătului nostru de alarmă, zice *Deşteptarea*, că jidovii falsifică băuturile spirtuase, medicii comunei Bucureşti, au început să se mişte, numai de nu s'ar deochia.

Pentru azi înregistrăm numai următorul fapt constatat în urma unei inspecţiuni făcută la cîrcimarul jidov Veintraub din calea Dudeşti No. 62, medicii comunali au constatst că băuturile sunt cu totul falsificate şi l'au dat în judecată.

Tribunalul Ilfov secţia III a a condamnat pe acest negustor la o lună închisoare, sechestrarea măfei şi 100 lei despăgubiri către comună.

Avis administraţiei noastre comunale, care făcînd o asemine inspecţie, credem că nu ar rămînea nici un crîşmar evreu nepedepsit.

——

Rugăm pe d. diriginte al oficiului postal să pedepsască pe impărţitorul de strada Răchiţi, căci nu voeşte cu nici un preţ a da ziarul nostru la abonaţi, şi fiind chiar întrebat de d. Mesteş a negat de primirea lui. Fapt pe care noi l'am avut în vedere de mai înainte; şi aceasta fiind a doua observaţie asupra acestui impărţitor, nu trebue să rămînă nepedepsit.

——

Tot ziarul *Deşteptarea* spune că jidovii camatari din Paris, prin meşteşugurile lor infernale acaparînd toate afacerile financiare ale Franţei, au pus pe gînduri pe barbaţti de stat ai Republicei, astfel deputatul Laur, interpelând în cameră pe Ministrul de finance că a lasat financele ţărei în prada jidanilor, a cerut espulsarea tuturor bancherilor jidani din Franţa.

——

Rugăm pe onor. confraţi de la „Deşteptarea" a nu trece ştirile noastre ca luate din ziarul Drapelul, care fiind organ apărător al jidovismului, nu s'ar compromite a publica astfel de ştiri.....

PENTRU D. MINISTRU DE INSTRUCŢIE

O scoală blăstămată

——

Mai mulţi părinţi de familie în deosebite rînduri ne au rugat să publicăm ceva despre Externatul secondar de fete din Iaşi. Noi am pastrat o rezervă socotind că lucrurile se vor îndrepta. Dar zădarnică aşteptare!

Acum întrebăm pe d. Ministru Culte şi Instrucţie, se poate ca un profesor, sau profesoară să ţie lecţie afară de oarele reglementare? La scoala secondară de fete din Iaşi, numită Esternatul secondar. sau mai bine cum o numeşte portarul de acolo: *Destrămatul secondar,* sunt unele profesoare cari ţin clas de la 1 - 2 post meridiane; ce nevoe le face a abuza de regulament? Un lucru foarte mare, un caz de forţă majoară: d lor sunt profesoare şi la şcoli particulare, iată enigma. Un cetăţan părinte de familie cerînd esplicaţii d nei directoare, aceasta i-a declarat că n'are nevoie a da samă unui particular! Iată cum înţelege domnia sa a se purta cu oamenii. Aşa fiind lucrul rugăm pe d. Ministru, să-i ceară d sa socoteală de această răstălmăcire a regulamentului în vigoare sau să ni lămuriască dacă cumva d-lui a autorisat pe directoară a permite a se ţinea lecţii în acele oare. Dar autorisare ştim că nu pesedă d ei căci ar fi spus'o de o avea.

Vem reveni, şi vom arăta toate relele ce decurg din o procedare ca aceasta.

IN CESTIA EVREIASCA

D. N. C. Aslan deputatul colegiului al II-lea de Iaşi, a desvoltat în sesiunea trecută a parlamentului o interpelare, relativ la năvălirea Evreilor în România. D. Aslan, a aratat cu acea ocasie, că sau ocupat mult de această grea cestiune şi au dovedit pănă la evidenţă, că un pericol ne ameninţă, cerînd a se lua şi la noi măsuri pentru apararea ţionalităţei noastre, tot aşa cum fac alte state mai mari, precum Germania' Francia, Anglia ete.

Interpelarea d-lui Aslan a dat naştere unor lungi şi mari discuţii. Presa a vorbit mult, pro şi contra temerilor d lui Aslan. După presă, au început a se face şi întruniri publice. Ca în toate cestiunele mari, Iaşului în special i-a fost dat a fi cel întăi, dînd alarmă şi cerînd a se lua cît mai este încă timp, măsuri înţelepte. patriotice şi româneşti, faţă cu acest mare pericol al jidovismului.

Am ascultat cu religiositate, tot ce sau vorbit la întrunirea din sala teatrului Pastia, după ce am fost cetit ce scrisese ziarele în cestia evreiască. Mărturisesc că am remăs surprins de uşurinţa cu care sau tratat această cestie, nici un orator din cîţi au ocupat tribuna, nu şi-a dat samă ce însamnă cestia evreiască în ţara noastră. Am fost mai surprins încă, că n'am vĕzut participînd la întrunire şi moldoveneasca *Liga-Langa*, care încă de astă primavară, ba chiar din earna trecută, şi-a propus a vindeca toate ranele Moldovei. Ori poate onor. Ligă, nu găseşte că cestia evreiască e una din ranele Moldovei? Nu numai Iaşenii, dar toţi Moldovenii să ţie samă de această atitudine a Ligei Moldoveneşti, în o cestie aşa de gravă, care fără doar şi poate, ne va duce la peirea noastră ca naţiune, nu mai tîrziu de cît cel mult după 30 de ani.

Cel intăi orator după d. Aslan a fost d. Roman, care ne-a vorbit de folosul ce aduce unei naţiuni, o clasă de oameni, fie chiar străini, care însă ar produce fie ca meseriaşi, lucrători, muncitori, fie ca doctori, farmacişti, arhitecţi etc. d-sa nu vede pericol a se acorda cetăţenia romînă acelor clase de evrei, dacă mai cu samă ne vor arăta că au aceleaşi aspiraţii, şi dorinţi ca noi Romînii. Şi nici mai mult, nici mai puţin, d. Roman care a găsit la evreu toate aceste calităţi, propune a li se da cotăţenia, mai cu samă Evreilor numiţi cuiţi, cari adică a frequentat bancele scoalelor noastre.

Ne-a mai spus d. Roman, că parasitele să prind şi să desvoltă cu uşurinţă, mai cu samă pe corpurile bolnave, conchizînd că de vreme ce ovreimea a atins la noi cifra de 1 la 13 din totalitatea populaţiei, este o dovadă că corpul României e bolnav, şi d-sa voeşte a-l vindeca, propuind a se admite parasitele în corpul bolnav, care va deveni de îndată sănătos şi viguros.

Nu ne a spus însă d. Roman de ce e bolnav corpul României, şi care sunt causele ce lau adus în aşa tristă stare de putrezăciune, pentru a atrage la el numai parasiţii? De ce oare d. Roman şi alţii ca d-sa, nau îmbrăţişat cariera meseriilor şi a comerciului, căci atuncea corpul României n'ar fi aşa frumos zugrăvit de d sa. Nu vede d-lui că tineritul Romîn, din care şi d sa face parte, a părăsit calea cea sănătoasă a muncei prin meserie şi comerciu, alergînd la funcţiune, lăsînd cîmp liber străinilor a umplea golul făcut de d lor tineritul, care apoi ne-a dus la putrezecine de care vorbeşte d sa. Dacă au

văzut și vede d. Roman că comerțul și meseriile a căzut în mîna parasitelor, nu crede că ar fi mai bine, d-sa om inteligent, a se ocupa cu ceia ce trebue și a impedeca ca rĕul să nu devie mai mare? Cum, oare crede serios d. Roman, că acordând cetățenie evreilor, altoește economicește poporul Romîn? Nu vede că propunerea sa, însamnă a da evreilor și funcțiunile care sunt ocupate astăzi de Romîni poate chiar colegi de ai sei de scoală? Cum, d-le Roman recunoști că capitalul, meseriile și comerciul sunt perdute de Romîni, fiind acaparate de Evrei, îi declari încă de culți și voești a le da dreptul și la funcțiuni î Să fim drepți; ce voesc Evreii la noi? Sunt ei liberi a face comerciu? a fi meseriași, muncitori? Da. Au dreptul a cumpara imobile Urbane? Da. Sunt ei persecutați în Romănia? Nu. Dacă e așa, și așa este, apoi ce voesc alta, de cît funcțiunile și proprietatea Rurală? Și cînd zic funcțiunile, am înțeles și gradele superioare mil.tare. Voește d. Roman să le dea și aceste bunuri ce au mai remas Romînului? Dacă e așa să ne înțelegem bine. D. Roman voește ca Romînul să abdice la tot ce are, adică și la puținul ce i-a mai remas? E bine aceasta?

Al doilea orator care a succedat d-lui Roman, a fost socialistul Nădejde. Ce ne-a spus d-sa? Ne-a vorbit de dușmănia dintre clasa burghezimei, s'a felicitat că a găsit dușmănia între Evrei. Dar nu ne-a spus, ce folosește națiunei romîne aceste dușmănii dintre ei? Sunt ori nu sunt Evreii uniți, cînd e vorba a se agisa în contra Romănismului? Ori cine iubește adevĕrul va răspunde. Da. De ce dar sau bucurat d. Nădejde? Dar d. Nădejca socialist nu putea face altfel de cît să ne vorbească de nedreptatea ce zice d-sa că o sufere muncitorul de la capitalist și a încheiat socialistul său discurs, cerînd sufragiul universal. O, atunci, numai atunci, poporul romîn va scapa de parasiții d-lui Roman, și va scapa cu atît mai bine, cu cît crede d. Nădejde, că va fi mai sigur de reușită la deputație. Dar nu era vorba de legea electorală d-te Nădejde, e vorba de înlăturarea pericolului care amenință națiunea romînă, prin faptul că un element străin și periculos, a pătruns în corpul Romănici, pe care l-au îmbolnăvit deja va spus'o d. Roman, și e bolnav tocmai din causa năvălirei în prea mare număr a acestor străini; străini de neamul nostru, străini de legea noastră, ba chiar și de cea a d-lui Nădejde, străini de moravurile noastre. Mai mult ei caută prin ori ce chip a descompune națiunea noastră. D, Nădejde voește a face socialism evreesc, adică, consideră elementul autochton ca pe capitaliști, car pe evrei ca muncitori' esploatați de cei dintăi, adică de Romîni, și astfel voește a rîdica pe evrei, făcînd să dispară Romînii ca popor.

Lasaține cu socialismul, cînd e vorba de drepturi evreilor, lăsaține cu ospitalitarea legendară, cînd e vorba a ne dă sentența de moarte ca națiune. D. Aslan a pus în discuție o chestie mare, prea importantă. De la resolvirea ei atîrnă viața ori moartea poporului Romîn.

Să se dea înlături cei bolnavi la minte. pe de boala socialismului, democratismslui, ospitalității, culturei, generosității și chiar a umanitiei. Nu voiu să cunosc ce gîndește d. Aslan în chestia aceasta, căci ne-a declarat că n'are nici o soluție mai nainte pregătită. Se vede însă că d-sa e inspirat de sănătoase sentimente, și că își dă samă de ce însamnă chestia Evreilor în Romănia.

Tot ce e Romîn cu inimă curată, negîngărită de conrupția timpului, să-și spună cuvîntul prin graiu sau prin scris. Pericolul e mare, mai cu samă că pănă acuma sau aratat niște cîrmaci prea dispuși a duce barca românismului în tabăra dușmanului. Să se consolideze statul Romîn, prin Romîni, și după cum convin intereselor romanismului, să se i-a măsuri generale și radicale ca corpul bolnav să reînvieze, ear parasirii să cază în întunericul cel mai din afară, cetățenia să se acorde numai acelor străini care să vor deda cu hărnicie la munca cîmpului, formînd o pătură de muncitori rurali activi, ear nu negutitorilor mai cu samă de băuturi spirtuase prin sate și orașe, nu meseriașilor. Să li se acorde dreptul a munci plugăria, nu acela de a deveni funcționari, doctori, arhitecți etc. Nu am căzut așa de tare pentru a crede pe Romîni incapabili de cultură și progres.

Y.

CORESPONDENȚA PARTICULARA

Scrisoare deschisă

Adresată d-lui I. Nădejde

Din cuvîntările ce ați ținut în întrunirile de la Iași convocate de d. deputat Aslan pentru cestiunea evreiască, am văzut că dv. insistați a crede că cestiunea evreiască ar consista în singura schimbare a sistemului electoral de astăzi înlocuindu-se cu votul universal și emanciparea Evreilor; sprijinind această idee pe o comparație ce faceți a corpului social cu cel individual în stare bolnăvicioase, car pe evrei asimilându cu microbii ce se întrodue în corp.

De aici conchidem că trebue îngrijit pentru însănătoșarea corpului, ca astfel numai ne mîntuim de microbi, că în definitiv votul universal ar fi leacul vindecărei noastre sociale.

Mă unesc cu dv. la comparația ce faceți corpului social cu cel uman, cu deosebire însă că spre a ajunge la vindecare pentru casul cînd esistă microbi, *mai întăi să se întrebuințeze remedii speciale de a se distruge microbii din corpul bolnav*, ș'apoi să se înceapă tratamentul boalei constituționale, căci cu esistența microbilor nici vindecare, nici batîr o ameliorare nu se poate obține.

Nu că doară aceasta e o părere a me profană, dar oameni speciali ai științei medicale asigură, că esistența microbilor la o boală ce se tratează, paralisează lucrarea doctoriilor celor mai eficace și bine alese, de unde apoi zăpăceală în tratament și complicarea cu încercare de medicamente străine boalei. Deci zic savanții în medicină, cea întăi grijă a medicului va fi să combată partea verminoasă a microbilor (parasiți) căci aceștia au putere a nimici efectul medicamentelor și contua lor se întrebuințază medicamente speciale.

Astfel în cestiunea ce ne preocupă cu microbii noștri numiți evrei, ori ce remedii de a vindeca boala ce suferim, este o zădărnicie și zăpăceala care poate să ne ducă la mai rău și după cum ziseseți d lui Asian la întrunire „cu lege actuală și emanciparea evreilor avis. col. I și al II-lea d-le Aslan" tot astfel vi se poate răspunde și încă cu mai mult temeiu, cu votul universal și emancipaparea evreilor, slabă nădejde d-le Nădejde de a remedia rĕul ce suferim ne ducem din lac în puț, căci știut este iscusința și metoda ce ei au de a corumpe cu aurul lor și interesele financiare în cît capacități marcante și chiar capite încoronate isbutesc a le captiva, necum un numer de nevoești și nemernici din gramada votanților universali, aceastai pentru ei o jucărie.

Primiți vă rog domnul meu asigurare de prea destinsa me coasideratie.

A. Melinte.

ULTIME INFORMAȚII

D nii miniștri Lascar Catargiu, general I. Lahovari și C. Olănescu și-au dat demisiunile din minister.

Anunciuri

OCASIUNE RARA

De vînzare una mașină de cusut ori ce fel de lucru, începînd de la lingeria cea mai fină și pănă la pielea cea mai groasă. Sistem cu totul nou și care n'au fost întrebuințată de cît două luni. Prețul foarte avantajos.

Pentru informațiuni, a se adresa la redacția acestui ziar.

NECULAI LUCHIAN

Poliitor medaliat

Strada Săvescu No. 14.

Primesc ori ce lucrări de această artă precum: poliesc catapitesme de Biserici, lucrez rame nouă de ori ce soiu și mărime; aseminea repar ori ce fel de lucrări privitoare la această artă.

ANUNCIU

Comitetul Societății „Adjutorul"

Toți domnii care doresc a se înscrie în Societatea *Adjutorul*, înființată de foștii, actuali funcționari și foștii militari, sunt rugați a se presenta la Biuroul Societății, care s'a permutat în ograda Hotel Union strada Primăriei.

Cererile de înscriere se fac în fie-care zi de la oarele 4 pănă la 7 p. m.

Comitetul.

Neculai Rusu

special

Friser str. Primărie. No 40

Primește abonamente cu prețurĭ moderate, și frizază în modul cel mai elegant.

Iași—Tipografia „Fulgerul" (D. Gheorghiu)